నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

Gripping - Compelling - Phenomenal

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

NISSABDHA VISPOTANAM

By :

YANDAMOORI VEERENDRANATH
36, U.B.I. Colony,
Road No. 3, Banjara Hills,
HYDERABAD - 500 034.
Ph : 924 650 2662
yandamoori@hotmail.com

SARASWATHI VIDYA PEETAM,
Kakinada - Samalkot Road,
MADHAVAPATNAM,
E.G. Dist. (A.P.)

First Edition : **January, 2021**

Publishers :
NAVASAHITHI BOOK HOUSE
Eluru Road, Near Ramamandiram,
Vijayawada - 520 002.
Ph : 0866 - 2432 885
navasahithiravi@gmail.com

Printers :
Nagendra Enterprises
Vijayawada-3, Ph : 2435115.

Price :
₹ 150/-

మీ అభిమాన రచయిత

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ రచనలు

నాన్‌ఫిక్షన్

1. పిల్లల పెంపకం ఒక కళ
2. సమస్యలు - పరిష్కారాలు
3. వెలుగు వెన్నెల దీపాలు
4. ప్రేమ ఒక కళ
5. లోయ నుంచి శిఖరానికి
6. బేతాళ ప్రశ్నలు
7. ఇడ్లి-ఆర్కిడ్-ఆకాశం
8. తప్పు చేద్దాం రండి!
9. విజయానికి ఆరోమెట్టు
10. విజయ రహస్యాలు
11. చదువు - ఏకాగ్రత
12. మైండ్ పవర్ నెం.1 అవడం ఎలా?
13. విజయానికి ఐదు మెట్లు
14. విజయంలో భాగస్వామ్యం
15. విజయంవైపు పయనం
16. మీరు మంచి అమ్మాయి కాదు
17. మిమ్మల్ని మీరు గెలవగలరు
18. మిమ్మల్ని మీ పిల్లలు ప్రేమించాలంటే?
19. గ్రాఫాలజీ
20. పాపులర్ రచనలు చేయడం ఎలా?
21. మంచి ముత్యాలు (Quotations)
22. పిల్లల పేర్ల ప్రపంచం
23. పడమటి కోయిల పల్లవి (Poetry)
24. మంచు పూల వర్షం (సుభాషితాలు)
25. నేనే నీ ఆయుధం

ఫిక్షన్

26. నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం
27. దిండు క్రింద నల్లత్రాచు
28. డేగ రెక్కల చప్పుడు
29. వీళ్ళని ఏం చేద్దాం?
30. రెండు గుండెల చప్పుడు
31. ఒక వర్షాకాలపు సాయంత్రం
32. సిగ్గేస్తోంది
33. అంకితం
34. మరో హిరోషిమా
35. ప్రేమ
36. అనైతికం
37. ధ్యేయం
38. ది డైరీ ఆఫ్ మిసెస్ శారద
39. ప్రియురాలు పిలిచె
40. వెన్నెల్లో ఆడపిల్ల
41. మంచుపర్వతం
42. భార్యా గుణవతి శత్రు
43. నల్లంచు తెల్లచీర
44. స్వరభేతాళం
45. సంపూర్ణ ప్రేమాయణం
46. కాసనోవా 99
47. అంతర్ముఖం
48. డబ్బు మైనస్ డబ్బు
49. స్టూవర్ట్‌పురం పోలీస్ స్టేషన్
50. చీకట్లో సూర్యుడు
51. డబ్బు టు ది పవరాఫ్ డబ్బు
52. ఆనందో బ్రహ్మ
53. అష్టావక్ర
54. చెంగల్వ పూదండ
55. దుప్పట్లో మిన్నాగు
56. యుగాంతం
57. ఋషి
58. నిశ్శబ్దం - నీకూ నాకూ మధ్య
59. తులసిదళం
60. తులసి
61. అతడే ఆమె సైన్యం
62. 13-14-15
63. అతడు ఆమె ప్రియుడు
64. లేడీస్ హాస్టల్
65. అగ్ని ప్రవేశం
66. రుద్రనేత
67. రాక్షసుడు
68. ఆఖరిపోరాటం
69. మరణ మృదంగం
70. ప్రార్థన
71. అభిలాష
72. రక్తసిందూరం
73. థ్రిల్లర్
74. వెన్నెల్లో గోదారి
75. పర్ణశాల
76. ఒకరాధ ఇద్దరు కృష్ణులు
77. బెస్ట్ ఆఫ్ వీరేంద్రనాథ్ (కథలు)
78. రాధ-కుంతి ”
79. క్షమించు సుప్రియా! ”

ఇంగ్లీషు

80. Developing Right Brain
81. Secret of Success
82. The Art of Studying
83. Five Steps to Success

సంక్రాంతి

పచ్చచీర కట్టుకున్న ప్రకృతమ్మ హేమంతానికి వీడ్కోలు చెపుతోంటే, తెల్లరైక తొడిగిన మల్లెరెమ్మ గ్రీష్మానికి స్వాగతం పలుకుతోంది. కాలాన్ని కట్టేసి నిదురోయిన సెలయేటిని పల్లె పడుచులు కడవలతో తట్టి లేపుతున్నారు. వెన్నెల్ని పక్కేసి నిదురోయిన ప్రకృతిని, సూరీడు ప్రత్యూష కిరణాలతో కొంటెగా కవ్విస్తున్నాడు.

ప్రొద్దున్న ఆరయింది.

"పండగ పూట ట్యూషను ఏమిటి నాన్నా? అదీ ఇంత ప్రొద్దున్నే" తండ్రికి కండువా అందిస్తూ అన్నది వేదరవళి.

"చదువుకు పండుగ ఏమిటమ్మా? చదువే ఒక పండుగ. 'ప్రొద్దున్నే వస్తాను. తయారుగా ఉండండి' అని నిన్నటి రోజే పిల్లలకి చెప్పాను. ముగ్గుల పండగ రోజు మూడు ముక్కలు చదివితే ఈ ముత్తయిదు పిల్లలకి మంచిదేగా" అన్నాడు యజ్ఞవల్క్యశాస్త్రి.

"ముత్తైదు పిల్లలా... నీకు మరీ... "

"మతిచెడి మాట్లాడుతున్నా అంటున్నావా? ప్రాస కోసం అనుకుంటున్నావా?"

"ప్రొద్దున్నే ఏడిపించకు నాన్నా... ప్లీజ్"

ఆయన నవ్వి, "ముత్త అంటే వృద్ధ అని అర్థం. ముత్తైదువ అంటే పూలు, గాజులు, మట్టెలు, మంగళ సూత్రాలు, పసుపు కుంకుమలనే అయిదు శుభలక్షణాలని కలిగిన వృద్ధ స్త్రీ అని అర్థం. అదే విధంగా చదువు, జ్ఞానమూ, తెలివి, హేతువూ, వినయమూ అనే అయిదు లక్షణాలని విద్యార్థి సుసంపన్నం చేసుకోవాలన్న కాంక్షతో ఆ మాట అన్నానమ్మా" అన్నాడు.

ఎక్కడ అవకాశం దొరికినా ఎప్పుడు సమయం లభించినా, తనకి తెలిసింది కూతురుకి చెప్పటం ఆయన అలవాటు. అప్పుడప్పుడు అది ఆమెని ఇబ్బంది పెట్టే వ్యవహారమే కానీ, ఆ జ్ఞానమే భవిష్యత్తులో ఆమెని కవచంలా కాపాడి, ప్రతిపక్ష రణదక్ష వక్ష విచ్ఛేదనా దక్షతకు తోడ్పడింది

1

"ఈ రోజు పండగ" అన్నాడు మీసాల్రాజా.

"అవును" అన్నారు మిగతా ముగ్గురూ.

"ఉగాది"

"కాదు గురూ. సంక్రాంతి" సరిదిద్దాడు ప్రభు.

"ఓకే. ఏదైనా పండగ పండగే. పండగ మీద నేనో కవిత చెపుతా" అని గట్టిగా దమ్ము పీల్చి, "చేతిలో సిగరెట్టు ఉండగా – అగ్గిపుల్ల చివర్లో మండగా – పొలాల నిండుగా – సంక్రాంతి పండగ" అన్నాడు.

మిత్రబృందం ముగ్గురూ చప్పట్లు కొట్టారు. "రాజా కవిత. మడత కాజా" అన్నాడు అంజి. గోవిందు విజిల్ వేశాడు.

కార్లో ఉన్న నలుగురుకీ వంటి మీద స్పృహ లేదు. ముందురాత్రి రాజధాని నగరంలోని అయిదు నక్షత్రాల హోటల్లో తెల్లవారే వరకూ తాగారు. ఇంకో కొన్ని గంటల్లో సూర్యుడు ఉదయిస్తాడనగా "బోరు కొడుతోంది. పల్లెకు పోదాం" అన్నాడు మీసాల్రాజా.

మిగతావారికి అర్థం కాలేదు.

"రేపు సంక్రాంతి పండగ... " అంటూ వాచీ చూసుకుని, "సారీ. అర్ధరాత్రి దాటింది కదూ. ఈ రోజే పండగ. ఆదిత్యపురం మనకి ఎనభై కిలోమీటర్లు. అక్కడికి వెళ్లేసరికి తెల్లారుతుంది. ముగ్గులేసే ఆడాళ్ళని చూస్తూ అక్కడ ఆఖరి పెగ్ పూర్తి చేస్తే పండగ వెరైటీగా ఉంటుంది" అన్నాడు.

మీసాల్రాజా ముఖ్యమంత్రికి బావమరిది. అంజి, గోవిందు, ప్రభు... ముగ్గురూ అతడి మీద పడి బ్రతికే కోటరీ. అతడు చెప్తే కాదనేది ఎవరు?

ఆ విధంగా ఆ చతుష్టయం అర్ధరాత్రి పల్లెకి బయల్దేరారు. రాజా చీపురు పుల్లలా సన్నగా ఉంటాడు. రవ్వంత తెలివి ఉన్నోడికి వేపకాయంత వెర్రి కూడా ఉంటుందంటారు. మొదటిది ఉన్నదో లేదో గానీ రెండోది మాత్రం పుష్కలంగా ఉన్నది రాజాకి. సాధారణంగా యువకులందరూ హీరోలా ఉండటానికి ప్రయత్నం చేస్తే, అతడు విలన్లా కనపడాలని అనుకుంటాడు. అందుకోసం మీసాలు పెంచాడు. ఆ విధంగా మీసాల్రాజా అన్న పేరు ఖరారయింది.

ఆదిత్యపురం చేరుకోవటానికి నాలుగు గంటలు పట్టింది.

"కొద్దిసేపట్లో తెల్లారబోతోంది. అరగంటలో మనం పల్లెలోకి ప్రవేశిస్తున్నాం. ఆడాళ్ళు వీధిలో ముగ్గులేస్తూ ఉంటారు. మీలో ఒకడు కారు స్పీడుగా నడపాలి. మరొకడు వెనుక సీట్లోంచి ఇంట్లోకి బాటిల్ విసరాలి. అది ఎవరింటి వసారాలోకైనా వెళ్లి పడి బ్రద్దలైతే, ఈ రాత్రికి అనురాధ వాడిది. పడనివ్వకుండా కారు నడిపితే అలా నడిపినోడిది. ఒక్కొరికీ అయిదు బాటిల్స్ కోటా. అదీ పందెం. ఓకేనా?"

'ఓకే' అన్నారు ముగ్గురూ.

"కొట్టినవాడిది అనూరాధ. కొట్టకపోతే అది నీబాధ" అన్నాడు రాజా. ముగ్గురూ మళ్ళీ చప్పట్లు కొట్టారు.

ఏదైనా ఒక విద్య నరాల్లో జీర్ణించుకుపోవటాన్ని 'వెన్నతో పెట్టిన విద్య' అంటారు. పూర్వపు రోజుల్లో శరీరం మెరుపు కోసం పిల్లలకి వెన్నతో నలుగు పెట్టేవారట. అందుకే దానికి ఆ పేరు వచ్చింది. ఎటువంటి అమ్మాయినైనా అయిదు నిముషాల్లో పడేయటం అంజికి మందుతో పెట్టిన విద్య. చూడటానికి దరిద్రంగా ఉంటాడు కానీ, ఏదో ఒక రకంగా మాట కలిపి గెస్ట్ హవుసుకి తీసుకొస్తాడు. ఆ పై నలుగురూ కలిసి నాలుగు రోజులు అనుభవించి వదిలేస్తారు.

కొందరమ్మాయిలు ప్రతిఘటిస్తారు. రెండ్రోజులు ఆకలితో కడుపు మాడిస్తే వప్పుకుంటారు. లేదా బలవంతంగా మందు తాగించి నగ్నంగా ఫోటోలు తీస్తారు. పరువు పోతుందని చాలామంది రిపోర్టు ఇవ్వరు. ఇచ్చినా, కేసుల నుంచి తప్పించటానికి సి.ఎం. సలహాదారు చాణుక్య ఉన్నాడు.

సినిమా వేషాల కోసం రెండ్రోజుల క్రితం నగరం వచ్చి రైల్వే ప్లాట్-ఫాం మీద బిత్తరచూపుల్తో నిలబడి ఉన్న అనురాధ అనే అమ్మాయిని అలా మాయమాటలు చెప్పి రూముకి తీసుకొచ్చి పడేశాడు అంజి. ఇప్పుడిప్పుడే కొద్దికొద్దిగా దార్లో కొస్తోంది. మీసాల్రాజా పందెం కాసింది ఆ అమ్మాయినే. ఆ రాత్రికే అరంగేట్రం. అందుకే అందరూ హుషారుగా ఉన్నారు.

* * *

సంక్రాంతి హడావుడి మొదలైంది.

బుడబుక్కలవారు వృత్తిరీత్యా కాటికాపర్లు. ఉత్తరదిక్కు నుంచి ఊరిలోకి ప్రవేశిస్తున్నారు. దక్షిణం నుంచి జంగం దేవరలు రంగప్రవేశానికి అంగలేస్తున్నారు. కోసెడు దూరం నుంచీ హరిదాసు కీర్తన వినిపిస్తూంది. ప్రాతఃకాల పక్షుల కిలకిలలు మొదలై నాలుగు ఘడియలు దాటింది. ముగ్గుల మధ్యలో ముద్దుగుమ్మలు ముద్దబంతులనీ, పూబంతులు చామంతులనీ అమరుస్తున్నారు. పిల్లలు గొబ్బెమ్మలను గుమ్మడి పూలతో అలంకరిస్తున్నారు.

గొబ్బి అన్న వ్యావహారికం 'గోపి' అనే సంస్కృత పదం నుంచి వచ్చినది. గొబ్బెమ్మ సాక్షాత్తూ గౌరీ స్వరూపం. 'లోకజనని' అని కూడా పిలుస్తారు. గొబ్బిని ఆవుపేడతో మాత్రమే చేయాలి. పసుపు కుంకుమలతో, రంగురంగుల పూరేకులతో అలంకరించిన ఈ గొబ్బెమ్మలను, కృష్ణుని భక్తురాళ్ళైన గోపికలుగా పరిగణిస్తారు. మధ్యలో ఉంచే గొబ్బెమ్మ గోదాదేవికి సంకేతం. పాడుతూ చుట్టూ తిరిగే బాలికలంతా కృష్ణతత్వం అలవడాలని ప్రార్థించే భక్తురాండ్రు.

శాస్త్రి ట్యూషనుకి బయలుదేరుతూ, "వెళ్ళొస్తానమ్మా. చెల్లి ఇంకా లేవలేదు. ఒంట్లో బావోలేదా?" అని అడిగాడు.

"అథర్వణ రాత్రి అసలు నిద్రపోలేదు నాన్నా. అర్ధరాత్రి పెరట్లోకి వెళ్లి కూర్చుంటానని పేచీ. సర్ది చెప్పి తీసుకొచ్చేసరికి తెల్లారిపోయింది. ఇక ఆ తరువాత ముగ్గులు..."

"మెదడు ఎదగని ఆ పిల్లని కన్నతల్లి కూడా నీ అంత బాగా చూసుకుని ఉండేది కాదమ్మా" అంటూ ఏదో చెప్పబోయి మనసు మార్చుకుని "వెళ్లొస్తాను" అంటూ బయల్దేరాడు.

తలుపులు మూయటం కోసం ముఖద్వారం వరకూ తండ్రి వెనుకే వచ్చింది రవళి. మెట్లు దిగుతూన్న యజ్ఞవల్క్యుడు ఇంటి ముందున్న మనోజ్ఞ మనోహరమైన రంగవల్లుల్ని చూసి క్షణం ఆగాడు. వీథికే అందాన్నిస్తోన్న ఆ ముగ్గుల ముచ్చన్నె శోభని ఆస్వాదిస్తూ కూతురి వైపు మెచ్చుకోలుగా చూశాడు.

ఆ అభినందనకి రవళి మనసు రంగవల్లి అయింది.

అర్ధరాత్రి లేచి వేసిన ముగ్గులు. పిల్లలతో వీథంతా వేయించిన ముగ్గులు.

ముగ్గుల వల్ల వీధికి శోభ వచ్చిందో, ప్రతి ప్రత్యూషంలోనూ ఆ ఇంటినుంచి వినిపించే వేదధ్వనుల ప్రకంపనుల వలన వచ్చిందో, మెట్లపై నిల్చున్న ఆ వేదజపాగ్నిహోత్రునిపై పరావర్తనం చెందుతూన్న కిరణాల వల్ల వచ్చిందో గానీ, ఒక విధమైన వింత కాంతితో ఆ వీధి వెలిగిపోతోంది.

* * *

పల్లె వీధుల్లోకి కారు ప్రవేశించింది.

"పాట సౌండు పెంచరా అంజి. మందుందా... అయిపోయిందా?" అడిగాడు గోవిందు.

"మీసాల్రాజా కార్లో మందు అయిపోవటం చూశావురా? క్షమాపణ చెప్పు" జోకేశాడు అంజి. గోవిందు ముందుకి వంగి రాజా బెల్టు క్రింద దణ్ణం పెట్టాడు.

"జిప్పుకి లేదురా కన్నం. వద్దురా నీకక్కడ దణ్ణం" అన్నాడు మీసాల్రాజా. మళ్ళీ చప్పట్లు.

"ఏరా... నడిపేది కారా? ఎడ్లబండా?" వెటకరించాడు గోవిందు. దాంతో వేగం పెంచాడు అంజి. మలుపుల్లో కూడా వేగం తగ్గటం లేదు. ముగ్గుల మీద నుంచి కారు రాకెట్లా దూసుకుపోతోంది. ఇరుకు సందు మలుపుల్లోంచి ఊహించని వేగంతో సడన్‌గా వచ్చిన కారుని చూసి భయంతో చెల్లా చెదురవుతున్న పిల్లల్నీ, పడతుల్నీ చూస్తూంటే నలుగురికీ మరింత హుషారు హెచ్చింది. గొబ్బెమ్మల పై నుంచి టైర్లు వెళ్తూంటే వచ్చే పేడ చెదిరిన శబ్దం, వారి శాడిజాగ్నికి పైశాచికానందపు ఆజ్యం పోసినట్టు ఉంది.

అదే సమయానికి "తొందరగా వచ్చేస్తానమ్మా. ఆలస్యమైనా కంగారుపడకు" అని కూతురికి చెప్పి శాస్త్రిగారు మెట్లు దిగుతూండగా...

అప్పుడు జరిగింది ఊహించని సంఘటన.

వేగంగా వచ్చిన కారు ఆయన్ను 'ఢీ' కొట్టబోయి, ఆయన అప్రమత్తుడై అడుగు వెనక్కి వెయ్యటంతో శరీరాన్ని రాసుకుంటూ అదే వేగంతో ముందుకు వెళ్ళి, వీధి చివర కుక్కను కొట్టి సాగిపోయింది. హృదయం ద్రవించేలా కుక్క ఆర్తనాదం వినిపించింది.

తండ్రి మీదకు కారు వస్తూండగా కెవ్వున అరిచిన రవళి, ఒక్కసారిగా బి.పి పెరగటంతో ఊపిరి ఆగినట్టు ఉక్కిరి బిక్కిరై ముందుకు తూలి ద్వారాన్ని పట్టుకుని నిలదొక్కుకుంది. రెప్పపాటులో ప్రమాదం తప్పింది కానీ లేకపోతే అక్కడ పెద్ద ఆక్సిడెంటు జరిగేదే.

కారు వెళ్ళిన తరువాత కూడా ఆమె గుండె వేగం తగ్గలేదు.

వాహనం నడుపుతున్నవాళ్ళు వేగం తగ్గించలేదు. బ్రేకు వేసే ప్రయత్నం కూడా చెయ్యలేదు. వెనుక సీట్లో కూర్చున్న గోవిందు కారు విండోలోంచి మధ్య వేలు పైకెత్తి అసభ్యంగా ఆమెకు ఒక సంజ్ఞ చేశాడు.

ఆయన మెట్టు పైకొచ్చి కూతురి భుజం తట్టి ధైర్యం చెపుతున్నట్టు "పర్వాలేదమ్మా. ఏమీ జరగలేదు" అన్నాడు.

ఆమెకు ఆ మాటలు వినపడలేదు. సర్వజ్ఞానేంద్రియాలూ స్థబ్దం కాగా సజల నేత్రాలతో అక్కడే అచేతనంగా నిలబడింది.

కుక్క గిలగిలా కొట్టుకుంటోంది.

తెల్లవారక ముందు వేసిన ముగ్గులు వెలుగు రాకముందే చెదిరిపోయాయి. దుశ్శకునానికి సూచనగా గొబ్బెమ్మల మీద అమర్చిన బంతులూ, చామంతులూ టైర్ల వత్తిడికి నలిగిపోయి, రోడ్డు పక్కనే ఉన్న మురికి కాలువ వరకూ వెళ్ళి పడ్డాయి.

కొనప్రాణంతో కొట్టుకుంటూన్న కుక్క చలనం లేక ఆగిపోయింది.

అశృపూరితాలయిన కూతురి కళ్ళు చూసిన తండ్రి హృదయం ఆర్ద్రమైంది. ఆమె మనసు ఎంత సున్నితమైనదో తెలుసు. త్రుటిలో తనని మృత్యువు పలకరించి పోయిందని కూడా తెలుసు. అయినా కారు నడిపిన వారిమీద కోపం రాలేదు. ఆ జ్ఞానసార తపాగ్నిహోత్రుడు రాగద్వేషాలకు అతీతుడు.

"బాధ పడకమ్మా. ఎవరి పొగరు వారినే నాశనం చేస్తుంది" అని అనునయించి మెట్లు దిగి ముందుకు కదిలాడు.

వేదాన్ని నాలుక చివర నిలిపినవాడూ, భవత్పదాంబుజ ధ్యానరతుడూ, ఉపనిషత్తుల్ని ఔపోసన పట్టినవాడూ అయిన ఆ యజ్ఞవల్కుడి మాట, ఒక బృహత్కథకు తొలి వాక్యం వ్రాసింది.

2

ముందు సీట్లో కూర్చున్న మీసాల్రాజా 'మాక్-డోవెల్' బ్రాందీ తాగుతున్నాడు. ముఖ్యమంత్రి బావమరిదిగా స్టేటస్ పెరిగిన తరువాత కూడా అతడి బ్రాండు మారలేదు. కొంతమంది అంతే. అన్నీ మారినా బ్రాండు మారదు.

వెనుక సీట్లోంచి ఇళ్ళలోకి బాటిల్ విసురుతున్నవాడి పేరు గోవిందు. అతడి పక్కన కూర్చుని, బాటిల్ ఇంట్లో పడిందా లేదా అని చూస్తున్న వాడి పేరు ప్రభు. ఆ రాత్రి అనురాధ గోవిందుకి దొరక్కుండా చేయటానికి స్టీరింగు అడ్డదిడ్డంగా తిప్పుతున్నవాడు అంజి.

కారు మండువా లోగిలి ముందు నుంచి వెళ్తూ ఉండగా తన కోటాలోని ఆఖరి సీసా బలంగా విసిరాడు గోవిందు. అది వెళ్ళి ఇంటి లోపల పడినట్టు అనిపించింది.

భళ్ళున పగిలిన శబ్దం రాలేదు.

బదులుగా... లోపల్నుంచి హృదయ విదారకమైన పాప కేక వినిపించింది

వాళ్ళు దాన్ని గుర్తించే స్థితిలో లేరు. వాళ్ళ మధ్య ఎవరు గెలిచారన్న వాదనలు అప్పటికే మొదలయ్యాయి. బాటిల్ బయట పడిందని ఒకరూ, లోపల పడిందని ఇంకొకరూ... పడింది గానీ బ్రద్దలవ్వలేదని మరొకరూ వాదించుకున్నారు. వాదన మరింత తీవ్రరూపం దాల్చేసరికి మీసాల్రాజా కల్పించుకుని, "ఈ రాత్రికి అనురాధ గోవిందుది. కారు నడిపిన అంజి వంతు రేపు మధ్యాహ్నం..." అంటూ తీర్పు చెప్పాడు.

గోవిందుకి అభినందనలు చెపుతున్నట్టు ప్రభు చప్పట్లు కొట్టాడు. మొహం మాడ్చుకున్న అంజి కూడా వెనక్కి తిరిగి గోవిందుకి షేక్ హాండ్ ఇచ్చాడు. మీసాల్రాజా నవ్వాడు. తన మాట అక్కడ ఎవరూ కాదనలేరని తెలుసు.

కోటరీ నుంచి వచ్చే భజన కన్నా మనిషిని సంతృప్తి పరిచేది ఏముంటుంది? *'అవిగో వినరా చప్పట్లు. అవే కదరా ఆకలిగొన్న కళాజీవికి పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు'* అంటాడు ఓ

రచయిత. ఆస్కార్ బహుమతి నుంచీ ముఖపుస్తకంలో లైకుల వరకూ ఇచ్చే ఈ 'ఈగో-శాటిస్‌ఫాక్షన్' రెండు రకాలు.

పాజిటివ్. నెగిటివ్.

క్లాసులో మార్కులు, గ్రౌండులో ఆటలు, డ్రాయింగ్, మ్యూజిక్, నాట్యం... దేనిలోనో ఒక దానిలో ప్రవేశం ఉంటే, ఇంట్లో మెచ్చుకోళ్ళు, బయటవారి అభినందనలతో పిల్లల ఈగో సంతృప్తి చెందుతుంది. చిన్న వయసులోనే తమ 'ఏకాంతాన్ని' తాము ప్రేమించుకుంటూ, తమని తాము రమించుకుంటూ మరిన్ని మార్కులూ, బహుమతుల కోసం ప్రయత్నం చేస్తారు. ఈ గుర్తింపు దాహం ***పాజిటివ్.***

ఏవిధమైన గెలుపూ లేని పిల్లలకి పన్నెండేళ్ళు వచ్చేసరికి ఏకాంతం బదులు 'ఒంటరితనం' వస్తుంది. ఈ ఐడెంటిటి క్రైసిస్ వల్ల బ్లూ-వేల్, పాస్-అవుట్, స్టిల్ అండ్ ఐస్, కట్టింగ్ అండ్ ఫైర్ లాంటి వీడియోల్లో గంటల కొద్దీ గడుపుతారు. ఛాలెంజింగ్ గేమ్స్ వల్ల వచ్చే నిరర్ధక సంతృప్తి వారి దాహాన్ని ఆ విధంగా తీరుస్తుంది. ఇది ***నెగెటివ్.***

వయసుతో పాటూ ఈ ఒంటరితనం మళ్ళీ రెండు రకాలుగా పెరుగుతుంది.

నిరర్ధక ఓటమి. నిరర్ధక గెలుపు.

పరీక్షల్లో ఫెయిల్, ప్రేమలో విఫలం లాంటి చిన్నచిన్న ఓటములకే ఆత్మహత్య చేసుకోవటం, చిన్న విషయాలకే నిస్సహాయులైన తల్లిదండ్రుల మీదా, అక్కా చెల్లెళ్ళ మీదా కోపంతో విరుచుకుపడటం ***నిరర్ధక ఓటమి*** కి ఉదాహరణలు.

చేతులు వదిలేసి బైక్ నడపటం, బాటిల్ చేత్తో పట్టుకోకుండా బీరు తాగటం, ర్యాగింగ్ చెయ్యటం, రోడ్డు మీద అమ్మాయిల్ని ఏడిపించటం; మరింత డబ్బూ హోదా ఉంటే 'రేవ్' ప్రోగ్రాములు, డ్రగ్స్ పార్టీలు; ఇటీవలి కాలంలో కొత్తగా తయారైన 'గర్ల్-ఫ్రెండు' స్వాపింగులు... ఇవన్నీ ***నిరర్ధక గెలుపు*** కి ఉదాహరణలు.

మీసాల్రాజా జీవితం రెండో విభాగానికి ఉదాహరణ.

రాజకీయ నాయకుల అరాచకాలు, కోటీశ్వరుల కొడుకుల అనైతికాలూ, సమాజానికి కొత్త కాదు. జరుగుతూన్న అన్యాయాల్ని ప్రజలు చూస్తూనే ఉంటారు. హత్యగానీ, రేప్ గానీ జరగ్గానే ఖండన, నేరస్తుడికి శిక్ష ఆలస్యమవుతే ఆవేశం, ఎన్‌కౌంటరు జరిగితే ఆందోళన... మరో కొత్త దారుణం జరిగే వరకూ ఈ ప్రహసనం ఇలా సాగుతూనే ఉంటుంది. అంతకన్నా వారు మాత్రం ఏం చెయ్యగలరు? ప్రేక్షకుల సంతృప్తి కోసం సినిమా చివర్లో దుష్టశిక్షణ జరుగుతుంది. వాస్తవంలో రక్షణ కొనసాగుతుంది.

కానీ ఇక్కడ మాత్రం ఈ కథని విధి వెరైటీగా వ్రాసింది. కథా ప్రారంభంలోనే దుష్ట శిక్షణ జరిగింది.

* * *

పల్లెటూరి పొలిమేర్లు దాటుతూ కారు కీచుమని ఆగటంతో వెనుక కూర్చున్న ప్రభు "ఏమిట్రా... ఏమైంది?" అని అడిగాడు. బిర్రబిగుసుకుపోయినట్టు అంజి మాట్లాడలేదు. మీసాల్రాజా అటు చూశాడు. 'అంబేద్కర్ నగర్' అని బోర్డు కనపడతూంది.

అంజి కారు ఆపు చేసింది అందుకు కాదు. రోడ్డుకి అడ్డంగా గ్రామస్తులు నిలబడి ఉన్నారు. వారి మధ్యనున్న వృద్ధుడి చేతుల్లో రక్తసిక్తమైన బట్టలతో స్పృహ తప్పిన ఒక పాప శరీరం వేలాడుతోంది. కొందరి మొహంలో ఆందోళన, మరి కొందరిలో కోపం, ఇంకొందరి యువకుల చేతిలో కర్రలూ ఉన్నాయి. అందులో ఒక యువకుడు ఎత్తుగా బలిష్టంగా ఉన్నాడు.

అతడి పేరు ఎల్లమంద. బేడజంగం ఎల్లమంద.

* * *

సరీగ్గా రెండు గంటల తరువాత కారు నగరం వైపు సాగుతోంది. లోపలున్న నలుగురూ ఏమీ మాట్లాడటం లేదు. ప్రభు ఏదో అనబోయాడు కానీ పక్కన ఉన్న గోవిందు సైగ చేయటంతో ప్రయత్నం విరమించుకున్నాడు. అంజి కూడా అవసరమైన దానికన్నా ఎక్కువ ఏకాగ్రతతో కారు డ్రయివు చేస్తూ మౌనాన్ని ఆశ్రయించాడు. అతడి పక్కన కూర్చున్న మీసాల్రాజా మొహం ఆవేశంతో, ఉక్రోషంతో ఎర్రగా కందిపోయి ఉంది.

కారు కిటికీలోంచి ఏటవాలుగా పడుతూన్న కిరణాలు ఆ నలుగురి నున్నటి గుళ్ళ మీద నాట్యం చేస్తున్నాయి. మంగలి హడావుడిగా గీకటం వల్ల అక్కడక్కడ తెగి, గుండు మంట పెడుతోంది.

దానికన్నా ఎక్కువగా గుండె.

3

"సాయంత్రంలోగా వాడి చావు కబురు నాకు తెలియాలి" పెనం మీద గింజలా ఎగిరిపడుతూ చాణక్యకి హుకూం జారీ చేశాడు మీసాల్రాజా. మిత్రులు ముగ్గురూ వారినే చూస్తున్నారు.

"ఎందుకు? అసలేం జరిగింది?" తాపీగా అడిగాడు చాణక్య.

అతడు ముఖ్యమంత్రికి అనధికార పొలిటికల్ అడ్వైజరు. ప్రభుత్వ పోస్టు కాదు కానీ ఎన్నోసార్లు ముఖ్యమంత్రిని ఇబ్బందుల్లోంచి బయటపడేశాడు. పేరుకి తగినట్టు అతడి మొహంలో విద్వత్తు ప్రస్ఫుటంగా కనబడుతూంది గానీ, అది శకుని, శుక్రాచార్యుడి టైపు ప్రజ్ఞ.

ముఖ్యమంత్రికి బావమరిది మీసాల్రాజా, సలహాదారు చాణక్య, ఇద్దరూ రెండు చేతులు. ఒకరు రాజకీయ సలహాలు ఇచ్చేవారు. మరొకరు శారీరక అవసరాలు తీర్చేవారు.

ఇద్దరిదీ లవ్-హేట్ రిలేషన్ షిప్.

"చెప్పు. ఏం జరిగింది?" చాణుక్య అడిగాడు.

రాజా కుర్చీ బలంగా వెనక్కి తోసి "అదంతా చెప్తేగానీ చంపరా?" అంటూ ఆవేశంగా అరిచాడు. చాణుక్య మాట్లాడలేదు. మీసాల్రాజాని ఇంత ఇరిటేటింగ్‌గా చూడటం అతడికీ కొత్తగానే ఉంది. అయినా, వయసు వల్ల వచ్చిన అనుభవంతో "ఏం జరిగిందో తెలియకుండా ఏం చేస్తాం?" అన్నాడు.

ఆ మాటలకి మీసాల్రాజా ఎడమ పిడికిలి కుడిచేతిలో కొట్టుకుంటూ, "చంపుతారో, చంపిస్తారో నాకు తెలీదు. వాడిని చంపి, సాయంత్రంలోగా ఆ కబురు నాకు చెప్పండి" అన్నాడు ఆవేశంగా.

చాణుక్య అతడి వైపు తేరిపారా చూస్తూ, "నిన్న సాయంత్రం వరకూ అందరూ బాగానే ఉన్నారు కదా. ఇంతలోనే ఏమి జరిగింది?" అని అడిగాడు.

మీసాల్రాజాతో పాటూ ముగ్గురూ మాట్లాడలేదు.

"నిన్నరాత్రి హోటల్ తాజ్‌లో నలుగురూ సూట్ బుక్ చేసుకుని అర్ధరాత్రి వరకూ పేకాట ఆడారని తెలిసింది" ఓరగా చూస్తూ అన్నాడు చాణుక్య.

"నా మీద డిటెక్టివ్ పని కూడా మొదలు పెట్టావా?"

"నేను పెట్టలేదు. నువ్వే ఫుల్లుగా మందు కొట్టి అర్ధరాత్రి ఫోన్ చేసి 'హ్యాపీ న్యూ ఇయర్ అంకుల్' అన్నావ్. ఉగాదికీ సంక్రాంతికీ తేడా చెప్పాను. మర్చిపోయావా?"

మీసాల్రాజా మొహం చిట్లించి, "రెండూ ఒకటి కాదా" అన్నాడు.

చాణుక్య దానికి సమాధానం చెప్పకుండా, ముగ్గురి వైపూ తేరిపారా చూసి, "ఏవిఁటీ? నిన్న అర్ధరాత్రి ఏదో గ్రామీణాతివల సైట్-సీయింగ్ కి వెళ్ళారని తెలిసింది" అన్నాడు.

"గ్రామీణాతివలా? అంటే?"

అతడా ప్రశ్న దాటవేస్తూ, "వెళ్ళింది బాసర కాదు. ద్వారకా తిరుమల కూడా ఇక్కడ దగ్గర్లో లేదు. ఇంత బిజీ షెడ్యూల్లో ప్రొద్దున్న ప్రొద్దున్నే నలుగురూ మూకుమ్మడిగా గుండు ఎప్పుడు చేయించుకున్నారబ్బా?" అన్నాడు అనుమానంగా.

మీసాల్రాజా చివాలున లేచి, "ముసలోడా. చెప్పింది చెయ్యి. లేకపోతే బావకూడా తెలియకుండా నిన్నిక్కడే మర్డరు చేస్తా" అంటూ మిత్రులతో కలిసి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

"ఏవిఁటి? మీసాల్రాజా ఏదో సమస్య తెచ్చినట్టున్నాడే" అడిగాడు ఆంజనేయులు.

"అర్ధరాత్రి వరకూ పట్నంలో మందు కొట్టి, పల్లె పడుచులు సంక్రాంతి ముగ్గులు ఎలా వేస్తారో చూద్దామని నలుగురూ బయలుదేరారు. ఆ పల్లెటూర్లో ఇళ్ళ ముందు వేసిన ముగ్గులు తొక్కుతూ రసాభాస చేయటమే కాకుండా ఇళ్ళల్లోకి బాటిల్స్ విసిరే పందెం వేసుకున్నారట"

ఆంజనేయులు మొహం వివర్ణం అయింది. "నాకు వచ్చిన రిపోర్ట్ వేరేగా ఉందే" అన్నాడు.

"నీకు వచ్చిన రిపోర్ట్ ఏమిటి?"

"కారు వెళ్తుండగా ఏదో చిన్న యాక్సిడెంటు అయిందనీ, ఆ పల్లెలో కుర్రోళ్ళు అమాయకుడైన మీసాల్రాజాని కొట్టబోయారనీ... "

"మీ ఇంటలిజెన్సువాళ్లు అంతకన్నా గొప్ప రిపోర్ట్ ఏమిస్తార్లే. 'గెలిస్తే తమ ప్రతిభ. ఓడిపోతే ఇ.వి.ఎం ల తప్పు' అంటారు. వాస్తవంగా జరిగింది అది కాదు. వీళ్ళు విసిరిన బాటిల్ ఒక పాప తలకు తగిలింది. కుర్రోళ్ళు ఊరి బయట కారాపు చేసి, 'పాపని పట్నం ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళండి' అని అడిగారు. 'టాక్సీలో తీసుకెళ్ళండి. కారు సీట్లు పాడవుతాయి' అన్నారు వీళ్ళు. 'అంత ప్రొద్దున్నే పల్లెటూర్లో టాక్సీలు ఎక్కడ దొరుకుతాయ'ని వాళ్ళూ, 'డబ్బులెంత కావాలో చెప్పండి. ముఖాన కొడతాం' అని వీళ్ళూ... మాట మీద మాట పెరిగింది. కారు కదలనివ్వం అన్నారు వాళ్ళు. వీళ్ళు అసలే తాగి ఉన్నారు. ఆ కుర్రాళ్ళని కొట్టారు. ఆ విషయం తెలిసి మరి కొందరు గ్రామస్తులు పోగయ్యారు. పాప ప్రాణం పోతుందని వేడుకున్నా వీళ్ళు వినలేదు. దాంతో మూకుమ్మడిగా మనవాళ్ళని ఉతికి ఆరేయ్యబోతూ ఉంటే ఎల్లమంద అనే కుర్రాడు ఆపి, 'వద్దు' అన్నాడు. అతడా ఊళ్ళో చిన్న తరహా నాయకుడు. ఎప్పుడో మీ చేతుల మీదుగా బహుమతి కూడా తీసుకున్నాడు. మరేం చేద్దామని అనుకున్నారు. ఆ కుర్రాడు మంగలిని పిలిపించి నలుగురికీ గుండు చేయించాడు" అని ఆగి ముక్తాయింపుగా, "అదీ... పండగరోజు నీ బావమరిది మిత్రసమేత ఉమ్మడి గుండు వ్రతకథ" అన్నాడు.

ఆంజనేయులు అనుమానంగా, "అంతా చూసినట్టు చెపుతున్నావే?" అన్నాడు.

"మీ ఇంటెలిజెంటు డిపార్ట్‌మెంట్ కన్నా నా నెట్-వర్క్ ఎక్కువ. పెదపట్నంలో బాలారిష్ట అనే పోలీసుది ఆదిత్యపురమే. అతన్ని కనుక్కున్నాను. పెదపట్నం ఎస్సై జాక్సన్ మన మనిషి. చాలా... ఇంకా వివరాలు కావాలా?"

"ఇప్పుడు దాని గురించి వాదనలు ఎందుకులే గానీ, ఆ జాక్సనుకు చెప్పు. ఇదంతా పేపర్లో వస్తే బాగోదు. రాకుండా చూడు".

బావమరిదికి జరిగిన అవమానం గురించి కాకుండా, రాబోయే ఎలక్షన్లలో తనకి జరగబోయే నష్టానికి కంగారు పడుతున్న ముఖ్యమంత్రిని అభావంగా చూస్తూ "...అలాగే" అన్నాడు చాణుక్య.

అంతలో ఆంజనేయులు ఫోన్ మోగింది. డైరెక్టుగా ముఖ్యమంత్రితో ఫోనులో మాట్లాడే చనువు అతి కొద్దిమందికే ఉంటుంది. ముఖ్యమంత్రి ముఖకవళికలు చూస్తూ, 'మీసాల్రాజాయే అయ్యుంటాడు' అనుకున్నాడు చాణుక్య. అతడి అనుమానం కరెక్టే. మాట్లాడి ఫోన్ పెట్టేస్తూ "రాజా అవమానంతో ఉడికిపోతున్నాడు. ఆ ఎల్లమందని రేపు సాయంత్రంలోగా ఏదో ఒకటి చేయకపోతే తనే వెళ్లి షూట్ చేస్తాడట" అన్నాడు.

చాణుక్య మాట్లాడలేదు

"వాడు అన్నంత పనీ చేస్తాడు. అసలే ఎలక్షన్స్ దగ్గరకు వస్తున్నాయి".

చాణుక్య కాస్త విసుగ్గా, "ఏం చెపుతున్నావు నువ్వు? మీసాల్రాజా వెళ్లి అక్కడ ఆ ఎల్లమందని షూట్ చెయ్యకముందే, నేను ఏదో ఒకటి చేసి వాడిని చంపాలి. లేదా చంపించాలి. అంతేగా నువ్వు చెప్పేది" అన్నాడు.

ఆంజనేయులు ఇబ్బందిగా తలూపి, "దీని గురించి ఎవరికీ అనుమానం రాకూడదు. ఆ మీసాల్రాజా ఆదిత్యపురం వెళ్లి ఏ అఘాయిత్యం చేసినా జనం అనుమానం మన మీదకే వస్తుంది. వాడి సంగతి నీకు తెలియనిది ఏముంది? ఒకవేళ పోలీసులు వాడిని అరెస్ట్ చేసి స్టేషనుకి తీసుకెళ్తే, 'అవును. నేనే మర్డరు చేశాను. ముఖ్యమంత్రి తాలూకు మనిషిని నేను. ఏం చేస్తావో చేసుకో...' అంటాడు. దీన్ని ఎవడైనా పబ్లిక్ చేస్తే, సి.ఎం పదవి అపోజిషను లీడరుకి అప్పజెప్పి ఏ కాశీనో, రామేశ్వరమో పోయి యజ్ఞాలూ, యాగాలు చేసుకోవాలి. లేదా 'నాయకుడిగా నా నిజాయితీ' అన్న పుస్తకం వ్రాసుకోవాలి. ఏం చేస్తావో నీ ఇష్టం. మూడో కంటికి తెలియకుండా నువ్వే స్వయంగా పూనుకుని ఈ పని పూర్తి చెయ్యాలి" అన్నాడు.

చాణుక్య అతడి వైపు నిర్వికారంగా చూస్తూ 'ఒక బలహీనత మనిషిని ఎంత దిగజారుస్తుందో...' అనుకున్నాడు.

ఆంజనేయులుకి స్త్రీ బలహీనత. మీసాల్రాజాకి కోపం బలహీనత. ధృతరాష్ట్రుడికి దుర్యోధనుడు బలహీనత. ధర్మరాజుకి జూదం బలహీనత. భీష్ముడికి కౌరవ వాగ్దానం బలహీనత. తనకి పలుకుబడి బలహీనత. బలహీనతల వల్లే మీసాల్రాజాలు, ఆంజనేయుళ్ళు, చాణుక్యలు తయారవుతారు. చిత్రమేమిటంటే – ఆ విషయం కూడా అతడికి తెలుసు.

"ఏం? ఏదో ఒకటి చేస్తావుగా" ప్రాధేయపడుతున్నట్టు అడిగాడు ఆంజనేయులు.

చాణుక్య తలూపాడు. అప్పటికే అతడి మనసులో ఒక ప్రణాళిక రూపు దిద్దుకుంది.

ఎల్లమంద చావుకి చాణుక్య వేయబోతూన్న అ చదరంగపుటెత్తు ఏయే మలుపులు తిరుగుతుందో విధి నిర్ణయించాలి.

4

ట్యూషనుకి వెళ్ళిన శాస్త్రి మధ్యాహ్నం మూడు అవుతున్నా రాకపోవటంతో రవళి నూట పదహారోసారి బయటకి వచ్చి చూసింది. ఆ కంగారు సాయంత్రం అయ్యేసరికి ఎక్కువైంది. ఆక్సిడెంటు వల్ల వచ్చిన దడ ఇంకా ఇప్పటికీ తగ్గలేదు. నిన్నటి ఆక్సిడెంటుకీ,

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Nissabda+Visphotanam

* * *